

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

4 maja 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 375/2010 z dnia 3 maja 2010 r. w sprawie odmowy wydania zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾ 1
 - ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 376/2010 z dnia 3 maja 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 983/2009 w sprawie udzielania i odmowy udzielenia zezwoleń na oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci ⁽¹⁾ 3
 - ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 377/2010 z dnia 3 maja 2010 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 5
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 378/2010 z dnia 3 maja 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/251/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego 19

2010/252/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. uzupełniająca kodeks graniczny Schengen w odniesieniu do ochrony granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej 20

ZALECENIA

2010/253/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie inicjatywy w zakresie wspólnego planowania badań naukowych „Rolnictwo, bezpieczeństwo żywnościowe i zmiana klimatu” 27

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

2010/254/WE:

- ★ Decyzja nr 1/2009 Rady Współpracy UE-Ukraina z dnia 23 listopada 2009 r. o utworzeniu Wspólnego Komitetu 30

2010/255/WE:

- ★ Zalecenie nr 1/2009 Rady Współpracy UE-Ukraina z dnia 23 listopada 2009 r. w sprawie realizacji programu stowarzyszeniowego UE-Ukraina 31

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 375/2010

z dnia 3 maja 2010 r.

w sprawie odmowy wydania zezwolenia na oświadczenie zdrowotne dotyczące żywności inne niż odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 zabrania się stosowania oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, o ile nie zezwoliła na nie Komisja zgodnie z tym rozporządzeniem i nie zostały włączone do wykazu dopuszczalnych oświadczeń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 stanowi również, że wnioski o udzielenie zezwoleń na stosowanie oświadczeń zdrowotnych mogą być składane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze do właściwego organu krajowego danego państwa członkowskiego. Właściwy organ krajowy przekazuje prawidłowe wnioski Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanemu dalej Urzędem.
- (3) Po otrzymaniu wniosku Urząd bezzwłocznie powiadamia o nim pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję i wydaje opinię na temat danego oświadczenia zdrowotnego.
- (4) Komisja decyduje o udzieleniu zezwolenia na oświadczenia zdrowotne, uwzględniając opinię wydaną przez Urząd.
- (5) Po złożeniu wniosku przez PROBI AB w dniu 22 grudnia 2008 r. zgodnie z art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Urząd miał obowiązek wydania opinii dotyczącej oświadczenia zdrowotnego związanego z wpływem *Lactobacillus plantarum* 299v na poprawę wchłaniania żelaza (pytanie nr EFSA-Q-2008-785)⁽²⁾. Oświadczenie zaproponowane przez wnioskodawcę

było sformułowane w następujący sposób: „*Lactobacillus plantarum* 299v (DSM 9843) powoduje poprawę wchłaniania żelaza.”.

- (6) W dniu 6 kwietnia 2009 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały opinię naukową Urzędu, który stwierdził, że na podstawie przedłożonych danych nie wykazano związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy spożyciem *Lactobacillus plantarum* 299v (DSM 9843) a deklarowanym efektem. W związku z tym, ponieważ oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zezwolenie na jego stosowanie nie powinno zostać wydane.
- (7) Podejmując decyzję o środkach ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, uwzględniono opinie wnioskodawców oraz członków społeczeństwa, otrzymane przez Komisję zgodnie z art. 16 ust. 6 tego rozporządzenia.
- (8) Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, podlegają środkom przejściowym ustanowionym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia wyłącznie pod warunkiem że spełniają wymogi wymienione w tym artykule, do których należy wymóg zgodności z przedmiotowym rozporządzeniem. Ponieważ Urząd stwierdził, że pomiędzy spożyciem preparatu *Lactobacillus plantarum* 299v (DSM 9843) a deklarowanym efektem nie istnieje związek przyczynowo-skutkowy, oświadczenie nie spełnia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i dlatego okres przejściowy przewidziany w art. 28 ust. 5 nie ma zastosowania. W związku z tym ustanawia się sześciomiesięczny okres przejściowy, mający umożliwić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze dostosowanie się do wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2009) 999, s. 1–9.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Oświadczenie zdrowotne wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie zostaje włączone do wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

Może ono jednak nadal być stosowane przez sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Odrzucone oświadczenia zdrowotne

Wniosek – odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006	Składnik odżywczy, substancja, żywność lub kategoria żywności	Oświadczenie	Odniesienie do opinii EFSA
Artykuł 13 ust. 5 – oświadczenie zdrowotne w oparciu o nowo uzyskane dowody naukowe lub wnioski o ochronę zastrzeżonych danych	<i>Lactobacillus plantarum</i> 299v (DSM 9843)	<i>Lactobacillus plantarum</i> 299v (DSM 9843) poprawia wchłanianie żelaza.	Q-2008-785

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 376/2010

z dnia 3 maja 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 983/2009 w sprawie udzielania i odmowy udzielenia zezwoleń na oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3,

po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 16 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 opinia Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), zwanego dalej „Urzędem”, co do wydania zezwolenia na stosowanie oświadczenia zdrowotnego zawiera pewne informacje szczegółowe. Informacje te należy odpowiednio określić w zawierającym zatwierdzone oświadczenia zdrowotne załączniku do rozporządzeń, na mocy których wydawane są zezwolenia lub odmawia się udzielenia zezwoleń na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności, a informacje te powinny obejmować odpowiednio zmienione brzmienie oświadczenia zdrowotnego, szczegółowe warunki jego stosowania oraz, w stosownych przypadkach, warunki lub ograniczenia stosowania żywności lub dodatkowe wyjaśnienia lub ostrzeżenia, zgodnie z zasadami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006 oraz opiniami wydanymi przez Urząd.
- (2) Zgodnie z dwiema opiniami Urzędu dotyczącymi stanoli roślinnych i steroli roślinnych oraz obniżania/zmniejszania poziomu cholesterolu LDL we krwi (pytanie nr EFSA-Q-2008-085 i pytanie nr EFSA-Q-2008-118)⁽²⁾ Komisja wydała zezwolenie na stosowanie oświadczeń zdrowotnych, stwierdzających, iż „udowodniono, że sterole roślinne/estry stanoli roślinnych obniżają/zmniejszają poziom cholesterolu we krwi. Wysoki poziom cholesterolu jest czynnikiem ryzyka rozwoju choroby wieńcowej serca” w rozporządzeniu (WE) nr 983/2009⁽³⁾ wraz ze szczególnymi warunkami stosowania: „Poinformowanie konsumenta, że korzystny efekt występuje w przypadku dziennego spożycia co najmniej 2 g steroli roślinnych/stanoli roślinnych”.
- (3) W ramach procedury wydawania zezwoleń na stosowanie oświadczeń zdrowotnych zgodnie

z rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006 Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt podczas posiedzenia w dniu 20 lutego 2009 r. stwierdził, w odniesieniu do wskazania efektu ilościowego w oświadczeniach zdrowotnych, że konieczna jest opinia naukowa Urzędu, aby zapewnić stosowanie oświadczeń zdrowotnych w sposób niewprowadzający konsumentów w błąd oraz aby określić jednolite warunki stosowania oświadczenia. W tym celu Komisja zwróciła się do Urzędu z wnioskiem o wydanie opinii, zgodnie z art. 19 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

- (4) W dniu 3 sierpnia 2009 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową (pytanie nr EFSA-Q-2009-00530 i nr EFSA-Q-2009-00718)⁽⁴⁾, w której stwierdzono, że przy dziennym spożyciu 1,5–2,4 g steroli/stanoli roślinnych, dodanych do żywności, takiej jak tłuszcze do smarowania, przetwory mleczne, majonez i sosy sałatkowe, można oczekiwać zmniejszenia poziomu cholesterolu średnio o 7–10,5 %, oraz że takie zmniejszenie jest biologicznie istotne. Ponadto Urząd wskazał, że efekt obniżenia poziomu cholesterolu LDL we krwi następuje zazwyczaj w ciągu 2–3 tygodni i że można go utrzymać przez dalsze spożywanie steroli/stanoli roślinnych.
- (5) Uwzględniając opinię naukową Urzędu i w celu zapewnienia wydawania zezwoleń na stosowanie takich oświadczeń zdrowotnych odnoszących się do skali deklarowanego efektu w sposób niewprowadzający konsumentów w błąd, a także określenia jednolitych warunków ich stosowania, należy zmienić warunki stosowania określone dla dwóch oświadczeń zdrowotnych, na stosowanie których wydano zezwolenie, dotyczących wpływu steroli roślinnych i estrów stanoli roślinnych na obniżanie poziomu cholesterolu we krwi.
- (6) Zgodnie z opinią Urzędu dotyczącą nienasyconych kwasów tłuszczowych, w szczególności kwasu alfa-linolenowego (ALA) i kwasu linolowego (LA) oraz prawidłowego wzrostu i rozwoju dzieci (pytanie nr EFSA-Q-2008-079)⁽⁵⁾ Komisja w rozporządzeniu (WE) nr 983/2009 wydała zezwolenie na stosowanie oświadczenia zdrowotnego: „Niezbędne nienasycone kwasy tłuszczowe są potrzebne dla prawidłowego wzrostu i rozwoju dzieci” wraz ze szczególnymi warunkami stosowania: „Poinformowanie konsumenta, że korzystny efekt występuje w przypadku dziennego spożycia kwasu linolowego w ilości odpowiadającej 1 % dziennego zapotrzebowania energetycznego i kwasu alfa-linolenowego w ilości odpowiadającej 0,2 % dziennego zapotrzebowania energetycznego”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.⁽²⁾ Dziennik EFSA (2008) odpowiednio 781, s. 1–2 i 825, s. 1–13.⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 22.10.2009, s. 3.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2009) 1175, s. 1–9.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA (2008) 783, s. 1–10.

- (7) W ramach procedury wydawania zezwoleń na stosowanie oświadczeń zdrowotnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006 Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt podczas posiedzenia w dniu 20 lutego 2009 r. stwierdził, że należy zwracać się do Urzędu o wydanie ogólnych opinii dotyczących wartości referencyjnych w celu oznakowania kwasów tłuszczowych, aby umożliwić przegląd warunków stosowania dla odnośnego oświadczenia zdrowotnego, na które wydano zezwolenie, zgodnie z art. 19 ust. 2 wymienionego rozporządzenia. W dniu 3 sierpnia 2009 r. Komisja i państwa członkowskie otrzymały od Urzędu opinię naukową (pytanie nr EFSA-Q-2009-00548) ⁽¹⁾, w której stwierdzono, że proponowana wartość referencyjna 2 g dla wielonienasyconego kwasu tłuszczowego (PUFA) n-3 ALA jest zgodna z zalecaną dawką spożycia dla populacji ogólnej w krajach europejskich. Ponadto Urząd zaproponował 10 g jako wartość referencyjną dotyczącą spożywania dla celów oznakowania dla PUFA n-6 LA.
- (8) Uwzględniając opinię naukową Urzędu i w celu określenia odpowiednich warunków stosowania oświadczeń zdrowotnych dotyczących wpływu kwasów tłuszczowych, należy zmienić warunki stosowania ustalone dla oświadczenia zdrowotnego, na stosowanie którego udzielono zezwolenia, dotyczącego wpływu niezbędnych kwasów tłuszczowych na prawidłowy wzrost i rozwój dzieci.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,
- 1) Pierwszy wpis w piątej kolumnie (Warunki stosowania oświadczenia) otrzymuje brzmienie:
- „Poinformowanie konsumenta, że korzystny efekt występuje w przypadku dziennego spożycia 1,5–2,4 g steroli roślinnych. Odniesienia do skali efektu można dokonać jedynie dla żywności należącej do następujących kategorii: tłuszcze do smarowania, przetwory mleczne, majonez i sosy sałatkowe. Odnosząc się do skali tego efektu należy poinformować konsumenta o pełnym zakresie wynoszącym »7–10 %« i okresie czasu do wystąpienia efektu trwającym »2–3 tygodni«.”;
- 2) Drugi wpis w piątej kolumnie (Warunki stosowania oświadczenia) otrzymuje brzmienie:
- „Poinformowanie konsumenta, że korzystny efekt występuje w przypadku dziennego spożycia 1,5–2,4 g stanoli roślinnych. Odniesienia do skali efektu można dokonać jedynie dla żywności należącej do następujących kategorii: tłuszcze do smarowania, przetwory mleczne, majonez i sosy sałatkowe. Odnosząc się do skali tego efektu należy poinformować konsumenta o pełnym zakresie wynoszącym »7–10 %« i okresie czasu do wystąpienia efektu trwającym »2–3 tygodni«.”;
- 3) Trzeci wpis w piątej kolumnie (Warunki stosowania oświadczenia) otrzymuje brzmienie:
- „Poinformowanie konsumenta, że korzystny efekt występuje w przypadku dziennego spożycia 2 g kwasu alfa-linolenowego (ALA) i dziennego spożycia 10 g kwasu linolowego (LA)”.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 983/2009 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2010 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ *Dziennik EFSA* (2009) 1176, s. 1–11.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 377/2010

z dnia 3 maja 2010 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(5) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

(6) Aby umożliwić producentom eksportującym złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), gdyby wyrazili oni takie życzenie, Komisja przesłała formularze wniosków zainteresowanym producentom eksportującym oraz władzom Chin. Jeden producent eksportujący złożył wniosek o MET na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, a inny producent eksportujący, wraz z dwoma przedsiębiorstwami powiązanymi, złożył wniosek o IT na mocy art. 9 ust. 5 tego samego rozporządzenia.

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 30 czerwca 2009 r. Komisja otrzymała skargę dotyczącą przywozu suchego glukonianu sodu („GS”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”), złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego przez Europejską Radę ds. Przemysłu Chemicznego (*European Chemical Industry Council – CEFIC*) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 50 % łącznej unijnej produkcji suchego glukonianu sodu.

(7) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w Chinach i importerów w Unii, Komisja zaznaczyła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że może zastosować kontrolę wrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(2) Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* świadczące o dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkodzi, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania antydumpingowego.

(8) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący w Chinach i unijni importerzy zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji na temat swojej działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.).

(3) Postępowanie wszczęto dnia 11 sierpnia 2009 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

(9) Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę odpowiedzi wyrażających gotowość do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej, zdecydowano, że nie jest ona konieczna dla chińskich producentów eksportujących ani dla importerów w Unii.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

(4) Komisja oficjalnie zawiadomiła producentów eksportujących w Chinach, importerów, przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników, zainteresowane stowarzyszenia, jak również władze Chin i unijnych producentów skarżących o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie

(10) Kwestionariusze wysłano do wszystkich przedsiębiorstw w Chinach i importerów w Unii, którzy wyrazili gotowość do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej, do producentów unijnych oraz do wszystkich znanych importerów i użytkowników w Unii. Odpowiedzi otrzymano od dwóch producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących w Chinach, od dwóch producentów w Unii oraz czterech importerów/użytkowników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 188 z 11.8.2009, s. 24.

(11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

1) Producenci w Unii:

- Jungbunzlauer (JBL), Marckolsheim, Francja i powiązane przedsiębiorstwa handlowe
- Roquette Italia S.p.A., Cassano Spinola, Włochy i powiązane przedsiębiorstwa handlowe

2) Producenci eksportujący w Chinach:

- Shandong Kaison Biochemical Co., Ltd
- Qingdao Kehai Biochemistry Co., Ltd

3) Użytkownicy/importerzy w Unii:

- Chryso SAS, Issy les Moulineaux, Francja
- Henkel AG, Dusseldorf, Niemcy
- CHT R. Beitlich GmbH, Tuebingen, Niemcy

(12) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących w Chinach, co do których istnieje możliwość, że nie zostanie im przyznane MET, przeprowadzono weryfikację w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego, którym w tym przypadku były Stany Zjednoczone, w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:

- Producent w USA: PMP — Fermentation Products Inc., Peoria, USA

3. Okres objęty dochodzeniem

(13) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

(14) Produktem objętym postępowaniem jest suchy glukonian sodu pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej

(„produkt objęty postępowaniem”), o numerze CUS (Customs Union and Statistics) 0023277-9 i numerze rejestru CAS (Chemical Abstracts Service) 527-07-1, obecnie objęty kodem CN ex 2918 16 00.

(15) Suchy glukonian sodu stosuje się głównie w budownictwie jako środek spowalniający tężenie i poprawiający plastyczność betonu oraz w innych dziedzinach przemysłu do powierzchniowej obróbki metali (usuwanie rdzy, tlenków i tłuszczu), a także do czyszczenia butelek i urządzeń przemysłowych. Produkt ten może być również stosowany w przemyśle spożywczym i farmaceutycznym.

2. Produkt podobny

(16) Dochodzenie wykazało, że suchy glukonian sodu produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii, suchy glukonian sodu produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w USA, które wybrano jako kraj analogiczny, suchy glukonian sodu produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Chinach i suchy glukonian sodu produkowany w Chinach i sprzedawany w Unii mają w zasadzie te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne.

(17) Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

(18) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z Chin, normalną wartość należy ustalić zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów eksportujących, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(19) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria MET są podsumowane poniżej:

1) decyzje gospodarcze i koszty podejmowane są w odpowiedzi na warunki panujące na rynku oraz bez znacznej ingerencji ze strony państwa; koszty głównych nakładów w znacznym stopniu odzwierciedlają wartość rynkową;

2) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;

- 3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
- 4) prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną;
- 5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (20) Po rozpoczęciu postępowania jeden chiński producent eksportujący, Shandong Kaisong Biochemical Co., Ltd, zwrócił się o przyznanie MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odpowiedział w wyznaczonym terminie na pytania zawarte w formularzu wniosku o MET.

- (21) Przedsiębiorstwo wykazało, że spełnia kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i może otrzymać MET.

2. Traktowanie indywidualne (IT)

- (22) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria przyznawania traktowania indywidualnego określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (23) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

- 1) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub w przypadku wspólnych przedsiębiorstw eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
- 2) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
- 3) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych. Urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy udowodnić, że spółka jest mimo to wystarczająco niezależna od interwencji państwa;

- 4) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz

- 5) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.

- (24) Po rozpoczęciu postępowania jeden chiński producent eksportujący, Qingdao Kehai Biochemistry Co., Ltd, zwrócił się o przyznanie IT na mocy art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i odpowiedział w wyznaczonym terminie na pytania zawarte w formularzu wniosku o IT.

- (25) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że chiński producent eksportujący spełnia wszystkie kryteria

IT określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

3. Wartość normalna

3.1. Kraj analogiczny

- (26) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w gospodarkach będących w okresie transformacji wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej („kraj analogiczny”).

- (27) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania jako odpowiedni kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla Chin wskazano USA. Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do tej propozycji.

- (28) Od zainteresowanych stron nie otrzymano żadnych komentarzy.

- (29) Poza UE suchy glukonian sodu produkuje się w zaledwie kilku krajach, mianowicie w USA, Chinach i Korei Południowej. W związku z tym jedyną alternatywą dla USA była Korea Południowa. Komisja skontaktowała się ze znanymi przedsiębiorstwami produkującymi suchy glukonian sodu w Korei Południowej, jednak nie otrzymała od nich odpowiedzi.

- (30) Producent w USA w pełni współpracował podczas dochodzenia, przesyłając wypełniony kwestionariusz i zgadzając się na wizytę weryfikacyjną.

- (31) Komisja stwierdziła, że USA spełniają kryteria odpowiedniego kraju analogicznego, ponieważ ilości sprzedawane na ich rynku były wystarczające oraz panowała na nim znacząca konkurencja zarówno między produktami krajowymi, jak i z przywozem z innych krajów, tzn. z Chin, Włoch i Francji. Ponadto w USA produkt objęty postępowaniem nie był obłożony cłem antydumpingowym.

- (32) W związku z tym stwierdza się tymczasowo, że USA są odpowiednim krajem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2. Metoda ustalania wartości normalnej

3.2.1. Przedsiębiorstwo, któremu przyznano MET

- (33) W przypadku przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy wielkość krajowej sprzedaży suchego glukonianu sodu niezależnym klientom była reprezentatywna w OD, tzn. czy całkowita wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % wielkości chińskiej sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii.

- (34) Następnie Komisja określiła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez przedsiębiorstwo odnotowujące reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (35) W odniesieniu do każdego typu sprzedawanego przez producenta eksportującego na swoim rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem suchego glukonianu sodu sprzedawanym na wywóz do Unii ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową sprzedaż danego typu produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu produktu klientom niezależnym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Unii porównywalnego typu produktu.
- (36) Komisja zbadała następnie, czy krajową sprzedaż suchego glukonianu sodu sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych można było uznać za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu dla każdego typu produktu ustalono odsetek krajowej sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (37) Gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej kosztom produkcji lub od nich wyższej, przekraczała 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego typu, a średnia ważona ceny tego typu była równa kosztom produkcji lub od nich wyższa, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej ogółem tego typu produktu, dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie.
- (38) Gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona cena danego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie danego typu.
- (39) Ponieważ w toku dochodzenia ustalono, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna i dokonywano jej w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej wszystkich transakcji w okresie objętym dochodzeniem.

3.2.2. Przedsiębiorstwo, któremu przyznano IT

- (40) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla Chin określono na podstawie

zweryfikowanych informacji uzyskanych od współpracującego producenta w kraju analogicznym. Stwierdzono, że krajowa sprzedaż produktu podobnego dokonywana przez producenta z USA jest reprezentatywna w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wywozowego do Unii przez jedyne współpracującego producenta eksportującego w Chinach.

- (41) Sprawdzono również, czy sprzedaż krajowa mogłaby zostać uznana za sprzedaż dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom. W związku z tym wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej danego typu produktu, obliczonej jako średnia ważona cena krajowej sprzedaży ogółem w OD.

3.3. Cena eksportowa

- (42) Cała sprzedaż eksportowa produktu objętego postępowaniem dokonywana przez producentów eksportujących realizowana była bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów w Unii, dlatego cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych.

3.4. Porównanie

- (43) Porównania wartości normalnej z ceną eksportową dokonano na podstawie ceny *ex-factory*.
- (44) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dla wszystkich przedsiębiorstw objętych dochodzeniem (współpracujących producentów eksportujących i producenta w kraju analogicznym), tam gdzie było to stosowne i uzasadnione, uwzględniono różnice w kosztach transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, a także w opodatkowaniu pośrednim, opłatach bankowych, kosztach pakowania, kredytu i prowizji.

4. Marginesy dumpingu

- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu dla przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET, określono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (46) Dla przedsiębiorstwa, któremu przyznano IT, średnią ważoną wartość normalną określoną dla kraju analogicznego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.

- (47) Tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceną wynosi:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Shandong Kaison Biochemical Co., Ltd	5,6 %
Qingdao Kehai Biochemistry Co. Ltd	51,1 %

- (48) W odniesieniu do wszystkich innych chińskich eksporterów Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Całkowitą wielkość wywozu wskazaną w odpowiedziach na kwestionariusz współpracujących producentów eksportujących porównano z całkowitą wielkością przywozu z Chin, obliczoną na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu.

- (49) Ponieważ poziom współpracy był niski, tzn. wyniósł 56 %, i z braku odpowiednich danych Eurostatu (obejmowały one inne drogie produkty, których precyzyjne odliczenie było niemożliwe), ogólnokrajowy margines dumpingu obliczono na podstawie danych ze skargi zaktualizowanych w odniesieniu do OD.

- (50) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu został tymczasowo ustalony na poziomie 79,2 % ceny CIF na granicy Unii przed oceną.

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (51) Współpracujące grupy przemysłowe Jungbunzlauer (JBL) i Roquette Frères (RF) reprezentowały 100 % produkcji unijnej.

- (52) Z tego względu uznaje się je za przemysł Unii („PU”) w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (53) Ponieważ PU stanowi tylko dwóch producentów, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do szczególnie chronionych danych musiały być zindeksowane lub podane w formie zakresu, aby zachować ich poufność.

2. Konsumpcja unijna

- (54) Konsumpcję unijną ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku wspólnotowym powiększonej o wielkość przywozu do Unii, zgodnie z danymi Eurostatu. Ponieważ te ostatnie dane obejmują nie tylko produkt objęty postępowaniem, ale także niektóre inne produkty poza glukonianem sodu, dane Eurostatu zostały odpowiednio skorygowane po to, aby oszacować rozsądną wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii.

- (55) W latach 2005–2007 konsumpcja na rynku Unii wzrosła o 12 %. Później, do OD, zmniejszyła się ona o 21 %,

spadając poniżej poziomu z 2005 r. Ogółem w badanym okresie konsumpcja spadła o 8 %.

Tabela 1

	2005	2006	2007	2008	OD
Konsumpcja unijna (w tonach) Wskaźnik	100	106	112	104	91

Źródło: Skorygowane wielkości przywozu na podstawie danych Eurostatu i odpowiedzi na kwestionariusz

3. Przywóz z Chin do Unii

3.1. Wielkość przywozu i jego udział w rynku

- (56) Wielkość przywozu z Chin znacznie wzrosła, z ok. 2 300 ton w 2005 r. do ok. 4 000 ton w OD, tzn. o 77 %, osiągając szczyt (ok. 5 300 ton) w 2008 r. Odpowiadający jej chiński udział w rynku wzrósł prawie dwukrotnie, z 12,8 % w 2005 r. do 24,8 % w OD. Należy zauważyć, że udział w rynku przywozu z Chin wyniósł 28,6 % w 2008 r., tuż przed OD, a w OD spadł do 24,8 %.

Tabela 2

	2005	2006	2007	2008	OD
Wielkość przywozu z Chin (w tonach)	2 291	3 470	5 204	5 348	4 065
Przywóz z Chin (w tonach) Wskaźnik	100	152	227	234	177
Chiński udział w rynku	12,8 %	18,3 %	26 %	28,6 %	24,8 %
Chiński udział w rynku, wskaźnik	100	143	203	224	194

Źródło: Skorygowana wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu

3.2. Cena jednostkowa sprzedaży

- (57) W 2005 r. średnia cena przywozu z Chin wynosiła 482 EUR za tonę. Ceny stale rosły, aż osiągnęły 524 EUR za tonę w 2008 r., a następnie spadły w OD do 502 EUR za tonę. Ogółem w badanym okresie ceny wzrosły o 4 %.

Tabela 3

	2005	2006	2007	2008	OD
Ceny przywozu z Chin (w EUR/tonę)	482	511	514	524	502
Wskaźnik	100	106	107	109	104

Źródło: Skorygowane ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu

3.3. Podcięcie cenowe

- (58) W celu przeanalizowania podcięcia cenowego porównano średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych typów produktu, wytwarzanego przez PU, niepowiązanym klientom na rynku Unii, skorygowane do poziomu *ex-works*, do odpowiadających im średnich ważonych cen rozpatrywanego przywozu, ustalonych na podstawie CIF z odpowiednią korektą uwzględniającą opłaty celne i koszty ponoszone po przywozie. Porównania dokonano po odliczeniu rabatów i zniżek.
- (59) Na podstawie powyższej metodyki różnica między wyższymi cenami, wyrażona jako procent średniej ważonej ceny PU (*ex-works*), wykazała margines podcięcia cenowego wynoszący od 13 % do 29 %, przy czym wyższą wartość przypisano niewspółpracującym producentom eksportującym.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

- (60) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na PU obejmowało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które miały wpływ na stan PU w badanym okresie.

4.1. Moce produkcyjne, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (61) W latach 2005–2007 moce produkcyjne wzrosły o 4 % i pozostały na tym samym poziomie do końca badanego okresu.
- (62) W latach 2005–2007 produkcja produktu objętego postępowaniem wzrosła, a w okresie poprzedzającym OD zaczęła spadać. Ogółem w badanym okresie produkcja zmniejszyła się o 12 %. Łączna produkcja w OD wynosiła od 30 000 do 40 000 ton.
- (63) W związku ze spadkiem wielkości produkcji, w badanym okresie wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 15 %.

Tabela 4

	2005	2006	2007	2008	OD
Moce produkcyjne Wskaźnik	100	100	104	104	104
Wielkość produkcji Wskaźnik	100	104	105	84	88
Wykorzystanie mocy produkcyjnych Wskaźnik	100	104	101	81	85

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz

4.2. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i średnie ceny jednostkowe w Unii

- (64) Osiągnięta przez PU wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem niezależnym klientom na rynku Unii pozostawała na zbliżonym poziomie w latach 2005–2007, a następnie spadła o 13 punktów procentowych. W badanym okresie wielkość sprzedaży spadła o 21 %.
- (65) W badanym okresie udział w rynku PU zmniejszył się z 74,9 % w 2005 r. do 64,7 % w OD.
- (66) W badanym okresie średnie ceny sprzedaży niepowiązanym klientom na rynku Unii spadły o 12 %. W latach 2006–2008 średnia cena sprzedaży pozostawała na zbliżonym poziomie, ale później spadła o 9 % w OD.

Tabela 5

	2005	2006	2007	2008	OD
Wielkość sprzedaży Wskaźnik	100	104	99	86	79
Udział w rynku PU	74,9 %	73,4 %	66,5 %	61,4 %	64,7 %
Wskaźnik	100	98	89	82	86
Średnie ceny Wskaźnik	100	97	97	97	88

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz

4.3. Zapasy

- (67) W badanym okresie zapasy zmalały o 37 %. Pod koniec OD poziom zapasów wyniósł od 1 000 do 5 000 ton.

Tabela 6

	2005	2006	2007	2008	OD
Zapasy Wskaźnik	100	92	120	92	63

Źródło: odpowiedzi na kwestionariusz

4.4. Rentowność, inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne

- (68) W badanym okresie sprzedaż produktu podobnego na rynku Unii dokonywana przez PU była rentowna, jednak rentowność gwałtownie spadła w okresie od 2005 r. do OD.
- (69) Inwestycje były kontynuowane w latach 2005–2007, zmniejszyły się w 2006 r., a dramatycznie spadły w 2008 r. i w OD. W badanym okresie inwestycje zmniejszyły się o 76 %.

- (70) Podobną tendencję zaobserwowano w przypadku zwrotu z inwestycji w produkcję i sprzedaż produktu objętego postępowaniem: był on stały w latach 2005–2007, a zmniejszył się w 2008 r. i w OD.
- (71) Podobnie jak inne wskaźniki finansowe, przepływy pieniężne generowane przez PU w badanym okresie zmniejszyły się o 51 %.

Tabela 7

	2005	2006	2007	2008	OD
Rentowność Wskaźnik	100	90	86	52	19
Inwestycje Wskaźnik	100	61	140	16	24
Zwrot z inwestycji Indeks	100	100	100	60	21
Przepływy pieniężne Wskaźnik	100	92	20	106	49

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz

4.5. Zatrudnienie, produktywność i płace

- (72) W latach 2005–2007 zatrudnienie nieznacznie wzrosło, a następnie spadło w 2008 r. i w OD. W badanym okresie zatrudnienie spadło o 13 %.
- (73) W 2006 r. płace spadły o 6 %, następnie w 2007 r. wróciły do poziomu z 2005 r., a w 2008 r. i w OD wzrosły. W badanym okresie płace wzrosły o 10 %.
- (74) W badanym okresie wydajność na pracownika pozostała stała, a zwiększyła się o 1 % od 2005 r. do OD.

Tabela 8

	2005	2006	2007	2008	OD
Zatrudnienie Wskaźnik	100	99	104	85	87
Płace Wskaźnik	100	94	100	104	110
Wydajność Wskaźnik	100	104	101	99	101

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz

4.6. Wzrost

- (75) W badanym okresie konsumpcja unijna spadła o 9 %, natomiast wielkość sprzedaży PU spadła o 21 %. W badanym okresie doprowadziło to do zmniejszenia się udziału PU w rynku o 10 punktów procentowych.

4.7. Wielkość marginesu dumpingu

- (76) Marginesy dumpingu dla Chin, określone powyżej w sekcji dotyczącej dumpingu, są znaczne. Biorąc pod

uwagę wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych, wpływ marginesu dumpingu nie może być uznany za nieznaczny.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (77) W badanym okresie większość wskaźników szkody dotyczących PU uległa pogorszeniu. Wskaźniki dotyczące wyników finansowych PU, w tym zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne i rentowność, również wykazywały tendencje spadkowe w badanym okresie.
- (78) Dochodzenie wykazało również, że w OD przywóz z Chin po niskich cenach doprowadził do podcięcia cenowego cen przemysłu Unii sięgającego 29 %. PU borykał się w związku z tym ze spadkiem wielkości sprzedaży oraz udziału w rynku.
- (79) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (80) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych suchego glukonianu sodu pochodzącego z Chin wyrządził szkodę PU w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę PU, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (81) W badanym okresie wielkość przywozu z Chin po niskich cenach dumpingowych wzrosła o 77 %, co w tym samym okresie spowodowało wzrost udziału przywozu z Chin w rynku Unii o 94 %. Na tle ogólnej sytuacji zaobserwowanej w badanym okresie zmniejszenie przywozu z Chin w okresie od 2008 r. do OD, w tym zmniejszenie udziału w rynku, nie może być uznane za znaczne.
- (82) Ten wzrost przywozu z Chin w badanym okresie zbiegł się ze znacznym spadkiem większości wskaźników szkody dotyczących PU. PU odnotował spadek sprzedaży na rynku Unii, zarówno pod względem jej wielkości, jak i wartości, którego wynikiem w badanym okresie było zmniejszenie się udziału w rynku o 10 punktów procentowych, jak wspomniano powyżej (motyw 65). Podcięcie cenowe przez chiński przywóz po cenach dumpingowych uniemożliwiło PU utrzymanie jego poziomu cen na rynku Unii. Doprowadziło to do znacznego spadku rentowności, poniżej poziomu, który umożliwiałyby dokonywanie koniecznych inwestycji.

- (83) W związku z tym uznaje się tymczasowo, że przywóz po niskich cenach dumpingowych z Chin, który w badanym okresie w sposób znaczący podciął ceny PU, odegrał decydującą rolę w wyrządzeniu przemysłowi Unii szkody, która znalazła odzwierciedlenie w jego niekorzystnej sytuacji finansowej oraz w pogorszeniu się innych wskaźników szkody w OD, jak również w utracie udziału w rynku.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (84) W badanym okresie przywóz z państw trzecich nieobjętych niniejszym dochodzeniem zmniejszył się o 23 %, czego wynikiem było zmniejszenie się udziału w rynku w badanym okresie o dwa punkty procentowe. W badanym okresie ceny tego przywozu zwiększyły się o 102 %.
- (85) Zmiany wielkości przywozu z innych państw trzecich i jego cen w badanym okresie kształtowały się w sposób następujący:

Tabela 9

Inne państwa trzecie	2005	2006	2007	2008	OD
Wielkość pozostałego przywozu ogółem (w tonach)	2 210	1 566	1 502	1 867	1 709
Wskaźnik	100	71	68	84	77
Średnia cena pozostałego przywozu (EUR za tonę)	914	1 275	1 305	1 680	1 844
Wskaźnik	100	140	143	184	202

Źródło: Skorygowane dane Eurostatu

- (86) W badanym okresie wielkość przywozu z innych państw trzecich zmniejszyła się o 23 %, a ceny w tym samym okresie podwoiły się. Ceny przywozu z innych państw trzecich znacznie przewyższały ceny sprzedaży PU w całym badanym okresie. Na tej podstawie stwierdza się tymczasowo, że przywóz z innych państw trzecich nie narusza związku przyczynowego między ustalonym dumpingiem a istotną szkodą wyrządzoną PU przez przywóz po cenach dumpingowych z Chin.

3.2. Wyniki eksportowe przemysłu Unii

- (87) W badanym okresie sprzedaż eksportowa przez PU zmniejszyła się o 10 %, a ceny wzrosły o 8 %.
- (88) W związku z powyższym uznaje się, że sprzedaż eksportowa PU do innych państw trzecich nie mogła naruszyć związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a spowodowaną przez niego istotną szkodą.

3.3. Użytek własny

- (89) W badanym okresie użytek własny przez PU zwiększył się o 56 %, na co wskazuje poniższa tabela:

Tabela 10

	2005	2006	2007	2008	OD
Użytek własny Wskaźnik	100	126	115	148	156

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz

- (90) Należy jednak zauważyć, że PU nadal dysponował nadwyżką mocy w wysokości od 10 000 do 20 000 ton. Oznacza to, że przejście na użytek własny można uznać za biznesową reakcję na przywóz po cenach dumpingowych z Chin, ponieważ w związku z niskim poziomem cen glukonianu sodu produkcja produktów przetworzonych może być bardziej opłacalna. Fakt, że w zakresie produkcji glukonianu sodu nadal istnieje znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych wskazuje na to, że celem PU nie jest całkowite przestawienie produkcji na produkty przetworzone i że produkcję produktów przetworzonych można uznać za środek wprowadzony w obronie przed przywozem po cenach dumpingowych.

- (91) W związku z tym uznaje się, że wzrost własnego użytku nie narusza związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez PU.

3.4. Zmiany w konsumpcji w UE

- (92) Należy zauważyć, że w badanym okresie konsumpcja w UE zmniejszyła się o 9 %, co można uznać za konsekwencję stałego pogarszania się w tym czasie koniunktury gospodarczej. Zbadano zatem, czy spadek konsumpcji mógł mieć wpływ na szkodę, jaką poniósł PU.
- (93) Jednak w tym samym okresie wielkość sprzedaży PU spadła w znacznie większym stopniu, tzn. o 21 %, podczas gdy chiński przywóz zwiększył się o 77 %. Tę samą tendencję można zaobserwować w odniesieniu do udziału w rynku. Strata udziału PU w rynku wyniosła około 10 punktów procentowych, natomiast chiński przywóz niemal podwoił swój udział: w 2005 r. wynosił on 12,8 %, a w OD 24,9 %.

- (94) W związku z powyższym uznaje się tymczasowo, że sam spadek konsumpcji w UE nie może być uznany za fakt naruszający związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a wyrządzoną przez niego istotną szkodą dla PU.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (95) Powyższa analiza wykazała, że w badanym okresie miało miejsce znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z Chin oraz że nastąpiło podcięcie cenowe. Wzrost udziału w rynku przywozu po niskich cenach z Chin zbiegł się w czasie ze spadkiem udziału w rynku PU, co wraz z wymuszaniem obniżenia cen spowodowało pogorszenie się sytuacji PU w badanym okresie. Z drugiej strony, analiza innych czynników, które mogły spowodować szkodę dla PU, ujawniła, że żaden z nich nie mógł mieć znacznego ujemnego wpływu.
- (96) Na podstawie powyższej analizy, w której we właściwy sposób odróżniono i oddzielono skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację PU od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, stwierdza się tymczasowo, że przywóz z Chin spowodował istotną szkodę dla PU w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES UNII

1. Uwaga wstępna

- (97) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o szkodliwym dumpingu istniały jakiegokolwiek nieodparte powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków antidumpingowych w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Interes Unii określono na podstawie szacunkowej oceny różnych interesów cząstkowych, tj. interesu PU, interesu importerów i interesu użytkowników produktu objętego postępowaniem.

2. Przemysł Unii

2.1. Skutki wprowadzenia lub niewprowadzenia środków dla przemysłu Unii

- (98) Jak opisano powyżej, z powodu przywozu po cenach dumpingowych doszło do szkody, która przybrała formę znacznego spadku wielkości sprzedaży i cen, co z kolei spowodowało pogorszenie się sytuacji PU. Oczekuje się, że w następstwie nałożenia ceł antidumpingowych ilość i ceny suchego glukonianu sodu sprzedawanego przez PU wzrosną, umożliwiając PU osiągnięcie zadowalającego poziomu rentowności.
- (99) Uważa się, że wprowadzenie środków przyczyni się do przywrócenia uczciwej konkurencji na rynku. Należy zauważyć, że spadek zysków PU jest spowodowany trudnościami w konkurowaniu z przywozem po niskich cenach dumpingowych pochodzącym z Chin. W wyniku wprowadzenia środków antidumpingowych PU będzie prawdopodobnie w stanie odzyskać przynajmniej część utraconego udziału w rynku, co z kolei korzystnie wpłynie na jego rentowność.

- (100) Jeśli nie zostaną wprowadzone odpowiednie środki, sytuacja PU prawdopodobnie ulegnie dalszemu pogorszeniu. Spadek cen wywołany przez przywóz po cenach dumpingowych będzie nadal udaremniać wszelkie wysiłki podejmowane przez PU w celu odzyskania wystarczającego poziomu rentowności. W dłuższej perspektywie niewprowadzenie środków zagroziłoby istnieniu PU.
- (101) Podsumowując, należy oczekiwać, że dzięki wprowadzeniu środków przemysł Unii uzyska możliwość poprawy sytuacji, w jakiej znalazł się w wyniku wyrażającego szkodę dumpingu, stwierdzonego w niniejszym dochodzeniu.

3. Importerzy/przedsiębiorstwa handlowe

- (102) Kwestionariusze przesłano pięciu importerom. Żaden z nich nie współpracował w trakcie dochodzenia.
- (103) W związku z tym tymczasowo stwierdza się, że wpływ środków antidumpingowych na importerów/przedsiębiorstwa handlowe, jeśli jakiś wystąpi, najprawdopodobniej nie będzie miał dla nich istotnego znaczenia.

4. Użytkownicy

- (104) Kwestionariusze wysłano do 23 użytkowników. Jednak tylko czterech użytkowników współpracowało w trakcie dochodzenia, a tylko trzech z nich użytkowało i importowało produkt objęty postępowaniem bezpośrednio z Chin. Bezpośredni przywóz dokonywany przez tych trzech współpracujących użytkowników stanowił tylko 10 % całkowitego przywozu suchego glukonianu sodu z Chin w OD. Czwarty współpracujący użytkownik nie używał przywożonego z Chin produktu objętego dochodzeniem.
- (105) Ci czterej użytkownicy, zlokalizowani w Niemczech, Francji i Zjednoczonym Królestwie, prowadzą działalność w sektorze chemicznym, produkując szeroką gamę produktów; w niektórych z tych produktów glukonian sodu stosowany jest jako surowiec. Średnio, glukonian sodu nie stanowi istotnej części kosztu nakładów. Ogólnie, zakładając, że podwyżki cen nie mogą być przenoszone na klienta końcowego, maksymalny skutek proponowanego cła antidumpingowego oszacowano jako bardzo niski. Należy również zauważyć, że obroty tych przedsiębiorstw z produktów, w których stosuje się glukonian sodu, stanowiły mniej niż 5 % ich obrotów ogółem.
- (106) W związku z powyższym tymczasowo stwierdza się na podstawie otrzymanych informacji, że wpływ środków antidumpingowych na użytkowników, jeśli jakiś wystąpi, najprawdopodobniej nie będzie miał dla nich istotnego znaczenia.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (107) W związku z powyższym tymczasowo stwierdza się, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu ceł antydumpingowych w obecnym przypadku.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (108) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (109) W celu ustalenia poziomu tych środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez PU.
- (110) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę, uznano, że środki powinny umożliwić PU pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych. Za rozsądny uznano margines zysku producentów przed opodatkowaniem podany w skardze i wykorzystano go do tych celów.
- (111) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody PU. Niewyrządzającą szkody cenę otrzymano przez dodanie wyżej wspomnianego marginesu zysku do kosztów produkcji.
- (112) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania skorygowanej średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez PU na rynku Unii. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek całkowitej wartości importowej CIF.
- (113) W celu obliczenia ogólnokrajowego poziomu usuwającego szkodę stosowanego w odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Chinach, należy przypomnieć, że poziom współpracy był niski. Ogólnokrajowy margines dumpingu obliczono zatem na podstawie danych ze skargi zaktualizowanych w odniesieniu do OD.

2. Środki tymczasowe

- (114) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, stwierdza się, iż

tymczasowe środki antydumpingowe powinny zostać wprowadzone w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Chin na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.

- (115) Proponuje się następujące cła antydumpingowe:

Przedsiębiorstwo	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Stawka cła antydumpingowego
Shandong Kaison Biochemical Co., Ltd	29,9 %	5,6 %	5,6 %
Qingdao Kehai Biochemistry Co. Ltd	27,3 %	51,1 %	27,3 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	53,4 %	79,2 %	53,4 %

- (116) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (117) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie będzie odpowiednio zmieniane poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

(118) Aby zapewnić właściwe wprowadzanie ceł antydumpingowych, poziom cła rezydualnego nie powinien mieć zastosowania wyłącznie do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii w OD.

3. Specjalny monitoring

(119) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują:

(120) Przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

(121) Jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwa korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu danych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań, może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

(122) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wniosek o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz suchego glukonianu sodu o numerze CUS (*Customs Union and Statistics*) 0023277-9 i numerze rejestru CAS

(*Chemical Abstracts Service*) 527-07-1, obecnie objętego kodem CN ex 2918 16 00 (kod TARIC 2918 16 00 10) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocenieniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło	Dodatkowy kod TARIC
Shandong Kaison Biochemical Co., Ltd	5,6 %	A972
Qingdao Kehai Biochemistry Co. Ltd	27,3 %	A973
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	53,4 %	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez jeden miesiąc od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres 6 miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową w następującej formie:

- 1) Nazwisko i funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.
- 2) Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] suchego glukonianu sodu, sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej i objęta niniejszą fakturą, została wytworzona przez [nazwa przedsiębiorstwa i adres] [kod dodatkowy TARIC] w [kraj]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

Data i podpis”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 378/2010**z dnia 3 maja 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	68,6
	MA	126,4
	TN	107,3
	TR	95,9
	ZZ	99,6
0707 00 05	MA	61,4
	TR	111,2
	ZZ	86,3
0709 90 70	TR	105,8
	ZZ	105,8
0805 10 20	EG	56,8
	IL	69,6
	MA	60,6
	TN	47,1
	TR	54,8
	ZZ	57,8
0805 50 10	TR	66,3
	ZA	77,8
	ZZ	72,1
0808 10 80	AR	82,0
	BR	79,2
	CA	80,5
	CL	79,7
	CN	81,9
	MK	22,1
	NZ	107,9
	US	126,4
	UY	93,0
	ZA	92,6
	ZZ	84,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 31 marca 2010 r.

w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego

(2010/251/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286 ust. 5,

uwzględniając propozycję rządu Irlandii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady z dnia 23 stycznia 2006 r. przedłużono mandat Máire GEOGHEGAN-QUINN na okres od dnia 1 marca 2006 r. do dnia 29 lutego 2012 r. ⁽¹⁾.
- (2) Pismem z dnia 8 lutego 2010 r., skierowanym do Przewodniczącego Rady, Máire GEOGHEGAN-QUINN złożyła rezygnację ze stanowiska członka Trybunału Obrachunkowego.

- (3) W związku z tą rezygnacją należy mianować jej następcę na okres pozostający do zakończenia jej mandatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Członkiem Trybunału Obrachunkowego na pozostały okres mandatu Máire GEOGHEGAN-QUINN, czyli do dnia 29 lutego 2012 r., niniejszym mianowany zostaje Eoin O'SHEA.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2010 r.

W imieniu Rady
A. PÉREZ RUBALCABA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 51.

DECYZJA RADY

z dnia 26 kwietnia 2010 r.

uzupełniająca kodeks graniczny Schengen w odniesieniu do ochrony granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej

(2010/252/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem ochrony granic jest zapobieganie niedozwolenemu przekraczaniu granic, zwalczanie przestępczości transgranicznej oraz zatrzymywanie osób, które nielegalnie przekroczyły granicę, lub podejmowanie wobec takich osób innych środków. Ochrona granic powinna w skuteczny sposób uniemożliwiać omijanie odpraw na przejściach granicznych i zniechęcać do ich omijania, a także pozwalać na wykrywanie przypadków niedozwolonego przekraczania granic zewnętrznych.
- (2) Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (zwana dalej „agencją”) odpowiada za koordynowanie współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi w celu ułatwienia stosowania prawa unijnego, m.in. w zakresie ochrony granic. Niezbędne są dodatkowe przepisy w odniesieniu do działań w zakresie ochrony granic morskich prowadzonych przez jednostki morskie i powietrzne jednego państwa członkowskiego na granicy morskiej innego państwa członkowskiego w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez agencję, a także w celu dalszego wzmocnienia takiej współpracy.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 oraz ogólnymi zasadami prawa Unii środki przyjęte w trakcie operacji związanych z ochroną granic powinny być proporcjonalne do założonych celów oraz w pełni respektować prawa podstawowe oraz prawa uchodźców i osób ubiegających się o azyl, w tym w szczególności zakaz zawracania ich na granicy (*refoulement*). Państwa członkowskie są związane przepisami dorobku prawnego w dziedzinie azylu, a w szczególności dyrektywy Rady

2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich ⁽²⁾, w odniesieniu do wniosków o udzielenie azylu złożonych na terytorium – w tym na granicy lub w strefach tranzytowych państwa członkowskiego.

- (4) Na posiedzeniach w dniach 18–19 czerwca 2009 r. i 29–30 października 2009 r. Rada Europejska podkreśliła potrzebę wzmocnienia operacji kontroli granicznej koordynowanych przez agencję oraz stworzenia jasnych zasad zaangażowania się we wspólne operacje patrolowania. Rada Europejska obradująca w czerwcu podkreśliła także potrzebę ustalenia zasad sprowadzania uratowanych osób na ląd.
- (5) Należy uwzględnić fakt, że koordynowane przez agencję operacje ochrony granic realizowane są zgodnie z planem operacyjnym oraz z harmonogramem i instrukcjami wydanymi przez centrum koordynacyjne, skupiające przedstawicieli państw członkowskich i agencji, oraz fakt, że przed rozpoczęciem danej operacji określa się przyjmujące państwo członkowskie lub przyjmujące państwa członkowskie, których granica będzie podlegać ochronie.
- (6) Wprowadzanie niniejszej decyzji w życie pozostaje bez uszczerbku dla podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi i nie wpływa na zobowiązania państw członkowskich wynikające z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i uzupełniającego ją Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz innych właściwych instrumentów międzynarodowych.
- (7) W trakcie przeprowadzania operacji ochrony granic na morzu może wystąpić konieczność udzielenia pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 13.12.2005, s. 13.

- (8) Zgodnie z prawem międzynarodowym każde państwo zobowiązuje kapitana statku pływającego pod jego banderą do udzielenia pomocy każdej napotkanej na morzu zagubionej osobie oraz do jak najszybszego pośpieszenia na ratunek osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie, o ile jest to możliwe bez narażania statku, załogi lub pasażerów na poważne niebezpieczeństwo. Takiej pomocy należy udzielić bez względu na obywatelstwo lub status osób jej wymagających lub bez względu na okoliczności, w jakich osoby te zostały znalezione.
- (9) W celu zadbania o lepszą koordynację udziału państw członkowskich w operacjach w odniesieniu do takich sytuacji oraz w celu ułatwienia prowadzenia takich operacji, do niniejszej decyzji należy włączyć niewiążące wytyczne. Niniejsza decyzja nie powinna wpływać na obowiązki organów odpowiedzialnych za poszukiwania i ratownictwo, w tym na obowiązek zapewnienia, aby koordynacja i współpraca odbywały się w sposób umożliwiający przekazanie uratowanych osób w bezpieczne miejsce.
- (10) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami zawartymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, przede wszystkim: zasadą godności ludzkiej, zakazem tortur i inhumannego lub poniżającego traktowania lub karania, prawem do wolności i bezpieczeństwa, zasadą *non-refoulement*, zasadą niedyskryminacji oraz prawami dziecka. Niniejsza decyzja powinna być stosowana przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (11) Ponieważ cele niniejszej decyzji – tj. przyjęcie dodatkowych zasad dotyczących ochrony granic morskich przez straż graniczną działającą pod kierunkiem agencji – nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie z powodu różnic między ustawodawstwem poszczególnych państw i stosowanymi przez nie praktykami, mogą natomiast ze względu na wielonarodowy charakter działań zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionych celów.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 wyżej tego protokołu Dania podejmuje decyzję w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji, czy dokona jej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE⁽²⁾ z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁴⁾ z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE⁽⁵⁾ z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania tego protokołu w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (16) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁶⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu, nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (17) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁷⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(1) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

(2) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

(3) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

(4) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

(5) Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

(6) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

(7) Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

(18) Komitet ds. Kodeksu Granicznego Schengen, do którego zwrócono się dnia 19 października 2009 r., nie wydał opinii, i w związku z tym Komisja, zgodnie z art. 5a ust. 4 lit. a) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾ przedłożyła Radzie wniosek dotyczący środków, jakie należy podjąć, i jednocześnie przekazała go Parlamentowi Europejskiemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ochrona zewnętrznych granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi koordynowana przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (zwaną dalej „agencją”) podlega zasadom okre-

ślonym w części I załącznika. Zasady te, wraz z niewiązącymi wytycznymi określonymi w części II załącznika, stanowią część planu operacyjnego sporządzanego dla każdej operacji koordynowanej przez agencję.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2010 r.

W imieniu Rady
M. Á. MORATINOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

Zasady koordynowanych przez agencję operacji na granicach morskich

1. Zasady ogólne

- 1.1. Działania podejmowane na potrzeby operacji ochrony granic realizuje się zgodnie z prawami podstawowymi i w sposób niezagrażający bezpieczeństwu osób przechwyconych lub uratowanych ani bezpieczeństwu jednostek uczestniczących w operacji.
- 1.2. Nikogo nie sprowadza się na ląd ani w żaden inny sposób nie przekazuje władzom krajowym wbrew zasadzie *non-refoulement* ani nikogo nie sprowadza się na ląd ani nie przekazuje władzom kraju, z którego osoba taka może zostać wydalona lub zawrócona do innego kraju wbrew zasadzie *non-refoulement*. Bez uszczerbku dla pkt 1.1 osobom przechwyconym lub uratowanym udziela się stosownych informacji, tak aby mogły wyjaśnić, dlaczego sądzą, że sprowadzenie na ląd w proponowanym miejscu byłoby sprzeczne z zasadą *non-refoulement*.
- 1.3. W trakcie całej operacji uwzględnia się specjalne potrzeby dzieci, ofiar handlu ludźmi, osób potrzebujących pilnej pomocy medycznej, osób potrzebujących ochrony międzynarodowej, a także innych osób w szczególnie trudnej sytuacji.
- 1.4. Państwa członkowskie zapewniają, aby funkcjonariusze straży granicznej biorący udział w operacji ochrony granic byli wyszkoleni w zakresie odpowiednich praw podstawowych i prawa uchodźców oraz znali międzynarodowe przepisy o poszukiwaniach i ratownictwie.

2. Przechwytywanie

- 2.1. Po wykryciu obecności statku lub innego środka żeglugi morskiej („statek”) należy zbliżyć się do niego w celu zidentyfikowania go i stwierdzenia jego przynależności państwowej, a przed podjęciem dalszych działań obserwować go z bezpiecznej odległości. Informacje o statku należy niezwłocznie przekazać centrum koordynacyjnemu ustanowionemu w kontekście i na potrzeby koordynowanych przez agencję operacji na morzu.
- 2.2. Jeżeli statek wpływa lub wpłynął do strefy przyległej lub na morza terytorialne państwa członkowskiego nieuczestniczącego w operacji, informacje o statku przekazuje się centrum koordynacyjnemu, a ono przekazuje je odpowiedniemu państwu członkowskiemu.
- 2.3. Informacje o jakimkolwiek statku podejrzanym o udział w nielegalnych działaniach na morzu nieobjętych zakresem operacji przekazuje się centrum koordynacyjnemu, a ono przekazuje je odpowiedniemu państwu członkowskiemu lub odpowiednim państwom członkowskim.
- 2.4. Jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by przypuszczać, że na pokładzie statku lub innego środka żeglugi morskiej znajdują się osoby mające zamiar ominięcia kontroli na przejściach granicznych, działania podejmowane podczas operacji ochrony granic wobec takich statków lub innych środków żeglugi morskiej mogą obejmować:
 - a) żądanie informacji i dokumentacji o prawach własności, rejestracji i aspektach związanych z podróżą, jak również informacji o tożsamości, obywatelstwie i innych istotnych danych osób znajdujących się na pokładzie;
 - b) zatrzymanie statku, wejście na jego pokład, przeszukanie statku, jego ładunku i osób znajdujących się na pokładzie, a także przesłuchanie osób znajdujących się na pokładzie;
 - c) poinformowanie osób znajdujących się na pokładzie, że nie są upoważnione do przekroczenia granicy oraz że osobom kierującym statkiem może grozić kara za umożliwienie podróży;
 - d) przejście statku i zatrzymanie osób znajdujących się na pokładzie;
 - e) nakazanie statkowi, aby zmienił kurs i skierował się poza dane morza terytorialne lub daną strefę przyległą lub ku celowi innemu niż dane morza terytorialne lub dana strefa przyległa, eskortowanie statku lub pozostanie w jego pobliżu, dopóki nie przyjmie takiego kursu;
 - f) skierowanie statku lub osób znajdujących się na jego pokładzie do kraju trzeciego albo przekazanie w inny sposób statku lub osób znajdujących się na jego pokładzie organom kraju trzeciego;
 - g) skierowanie statku lub osób znajdujących się na jego pokładzie do przyjmującego państwa członkowskiego lub innego państwa członkowskiego uczestniczącego w operacji.

- 2.5. Działania, o których mowa w pkt 2.4, podejmuje się pod następującymi warunkami:
- 2.5.1. Morza terytorialne i strefa przyległa
- 2.5.1.1. Działania, o których mowa w pkt 2.4, podejmuje się po uzyskaniu zezwolenia od przyjmującego państwa członkowskiego i zgodnie z instrukcjami, które państwo to przekazało za pośrednictwem centrum koordynacyjnego jednostce uczestniczącej w operacji. W tym celu jednostka uczestnicząca w operacji powiadamia – za pośrednictwem centrum koordynacyjnego – przyjmujące państwo członkowskie, czy kapitan przechwyconego statku poprosił o powiadomienie przedstawicielstwa dyplomatycznego lub konsularnego należącego do państwa bandery.
- 2.5.1.2. Wszelkie czynności operacyjne na morzach terytorialnych lub w strefie przyległej państwa członkowskiego nieuczestniczącego w operacji realizuje się zgodnie z zezwoleniem i instrukcjami państwa nadbrzeżnego. Informuje się centrum koordynacyjne o każdej wymianie informacji z państwem nadbrzeżnym oraz o wszelkich działaniach następczych.
- 2.5.2. Pełne morze poza strefą przyległą
- 2.5.2.1. Jeżeli statek pływa pod banderą państwa członkowskiego uczestniczącego w operacji lub posiada znaki rejestracji wskazujące na przynależność do takiego państwa, działania, o których mowa w pkt 2.4, podejmuje się po uzyskaniu zezwolenia od państwa bandery. Do udzielenia lub przekazania takiego zezwolenia upoważniony jest urzędnik krajowy reprezentujący to państwo członkowskie w centrum koordynacyjnym.
- 2.5.2.2. Jeżeli statek pływa pod banderą państwa członkowskiego nieuczestniczącego w operacji lub pod banderą kraju trzeciego lub posiada znaki rejestracji takiego państwa lub kraju, należy zwrócić się odpowiednią drogą do państwa bandery o potwierdzenie rejestracji tego statku, a jeżeli potwierdzona zostanie jego przynależność, należy zwrócić się do państwa bandery – zgodnie z protokołem z Palermo przeciwko przemytowi migrantów – o wydanie zezwolenia na podjęcie działań, o których mowa w pkt 2.4.

O każdej wymianie informacji z państwem bandery powiadamia się centrum koordynacyjne.

- 2.5.2.3. Jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by przypuszczać, że statek pływający pod obcą banderą lub odmawiający wywieszenia bandery ma w rzeczywistości taką samą przynależność państwową jak jednostka uczestnicząca w operacji, jednostka ta przystępuje do weryfikacji prawa statku do posługiwania się daną banderą. W tym celu jednostka ta może wysłać do podejrzanego statku łódź pod dowództwem funkcjonariusza. Jeżeli po kontroli dokumentów podejrzenie nadal się utrzymuje, jednostka uczestnicząca w operacji przystępuje do dalszej kontroli pokładu statku, którą przeprowadza z jak największą uwagą. Odpowiednią drogą podejmuje się kontakt z państwem, pod którego banderą statek ten pływa.
- 2.5.2.4. Jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by przypuszczać, że statek pływający pod obcą banderą lub odmawiający wywieszenia bandery w rzeczywistości przynależy do innego państwa członkowskiego uczestniczącego w operacji, prawo statku do posługiwania się daną banderą weryfikuje się po uzyskaniu zezwolenia od tego państwa. Do udzielenia lub przekazania takiego zezwolenia upoważniony jest urzędnik krajowy reprezentujący to państwo członkowskie w centrum koordynacyjnym.

Jeżeli w powyższych przypadkach okaże się, że podejrzenia co do przynależności państwowej statku były uzasadnione, podejmuje się działania, o których mowa w pkt 2.4, na warunkach określonych w pkt 2.5.2.1.

- 2.5.2.5. Jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by przypuszczać, że statek nie ma przynależności państwowej lub może zostać uznany za statek bez przynależności państwowej, jednostka uczestnicząca przystępuje do weryfikacji prawa statku do posługiwania się daną banderą. W tym celu jednostka ta może wysłać do podejrzanego statku łódź pod dowództwem funkcjonariusza. Jeżeli po kontroli dokumentów podejrzenie nadal się utrzymuje, jednostka patrolowa przystępuje do dalszej kontroli pokładu statku, którą przeprowadza z jak największą uwagą.

Jeżeli okaże się, że podejrzenia co do braku przynależności państwowej statku były uzasadnione, oraz jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, by przypuszczać, że statek bierze udział w przemyśle migrantów drogą morską w rozumieniu Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, podejmuje się działania, o których mowa w pkt 2.4.

Statek nie posiada przynależności państwowej lub może zostać uznany za statek bez przynależności państwowej, jeżeli żadne państwo nie udzieliło mu prawa do pływania pod swoją banderą lub jeżeli statek pływa pod banderą dwóch lub większej liczby państw, posługując się tymi banderami w zależności od okoliczności.

- 2.5.2.6. W oczekiwaniu na wydanie zezwolenia przez państwo bandery lub w przypadku braku takiego zezwolenia obserwuje się statek z bezpiecznej odległości. Nie podejmuje się żadnych innych działań bez wyraźnego zezwolenia państwa bandery, chyba że działania są konieczne, by zapobiec nieuchronnemu zagrożeniu życia osób – zgodnie z częścią II sekcja 1 – lub wynikają z odpowiednich porozumień dwustronnych lub wielostronnych lub chyba że statek wpłynął do strefy przyległej.

CZĘŚĆ II**Wytyczne w sprawie poszukiwań, ratownictwa i sprowadzania na ląd w ramach koordynowanych przez agencję operacji na granicach morskich****1. Poszukiwania i ratownictwo**

1.1. Obowiązek udzielenia pomocy osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie na morzu państwa członkowskie wykonują zgodnie z mającymi zastosowanie postanowieniami międzynarodowych konwencji o poszukiwaniach i ratownictwie oraz zgodnie z wymogiem respektowania praw podstawowych. Jednostki uczestniczące w operacji udzielają pomocy każdemu statkowi lub każdej osobie znajdującym się w niebezpieczeństwie na morzu. Pomocy udziela się bez względu na obywatelstwo lub status takiej osoby lub bez względu na okoliczności, w których dana osoba została znaleziona

1.2. Jeżeli w trakcie operacji ochrony granic zaistnieje niepewność lub obawa co do bezpieczeństwa statku lub osoby znajdującej się na jego pokładzie, jednostka uczestnicząca w operacji powinna jak najszybciej przekazać wszelkie dostępne informacje ratowniczymu centrum koordynacyjnemu odpowiedzialnemu za rejon działań poszukiwawczych i ratowniczych, w którym ma miejsce dana sytuacja.

Jeżeli ratownicze centrum koordynacyjne kraju trzeciego odpowiedzialne za dany rejon działań poszukiwawczych i ratowniczych nie odpowiada na powiadomienie przekazane przez jednostkę uczestniczącą w operacji, jednostka ta powinna skontaktować się z ratowniczym centrum koordynacyjnym w przyjmującym państwie członkowskim.

Oczekując na instrukcje ratowniczego centrum koordynacyjnego, jednostki uczestniczące w operacji powinny podjąć wszelkie stosowne działania, by zapewnić bezpieczeństwo danym osobom.

1.3. Jednostki uczestniczące w operacji powinny wziąć pod uwagę wszelkie istotne aspekty i przekazać swoją ocenę właściwemu ratowniczymu centrum koordynacyjnemu; dotyczy to w szczególności:

- a) wystąpienia prośby o pomoc;
- b) zdatości statku do żeglugi morskiej i prawdopodobieństwa, że statek nie dotrze do miejsca docelowego;
- c) liczby pasażerów w stosunku do rodzaju statku (przeciążenie);
- d) dostępności zasobów (paliwa, wody, żywności itd.) niezbędnych, by dotrzeć do brzegu;
- e) obecności wykwalifikowanej załogi i dowództwa statku;
- f) dostępności sprzętu ratunkowego, nawigacyjnego i komunikacyjnego;
- g) obecności pasażerów wymagających pilnej pomocy medycznej;
- h) obecności zmarłych pasażerów;
- i) obecności kobiet w ciąży lub dzieci;
- j) warunków pogodowych i warunków na morzu.

1.4. Istnienie sytuacji nadzwyczajnej nie musi być wyłącznie podyktowane ani uwarunkowane tym, czy wystąpiła prośba o pomoc.

Jeżeli uznaje się, że statek znajduje się w sytuacji nadzwyczajnej, a mimo to osoby przebywające na jego pokładzie odmawiają przyjęcia pomocy, jednostka uczestnicząca w operacji powinna powiadomić ratownicze centrum koordynacyjne i kontynuować wypełnianie obowiązku opieki, podejmując wszelkie działania niezbędne dla bezpieczeństwa danych osób, a jednocześnie unikając wszelkich działań, które mogłyby pogorszyć sytuację lub zwiększyć ryzyko uszczerbku na zdrowiu lub utraty życia.

1.5. Należy jak najszybciej powiadomić centrum koordynacji operacji o wszelkich kontaktach z ratowniczym centrum koordynacyjnym oraz o działaniach podejmowanych przez jednostkę uczestniczącą w operacji.

1.6. Jeżeli nie można uznać lub nie uznaje się już, że statek znajduje się w sytuacji nadzwyczajnej, lub jeżeli zakończono działania poszukiwawcze i ratownicze, jednostka uczestnicząca w operacji powinna – w porozumieniu z centrum koordynacji operacji – wznowić operację zgodnie z częścią I.

2. Sprowadzanie na ląd

2.1. Plan operacyjny powinien określać tryb sprowadzania na ląd osób przechwyconych lub uratowanych – zgodnie z prawem międzynarodowym i ze wszelkimi mającymi zastosowanie umowami dwustronnymi. Plan operacyjny nie skutkuje nałożeniem obowiązków na państwa członkowskie nieuczestniczące w operacji.

Bez uszczerbku dla odpowiedzialności ratowniczego centrum koordynacyjnego – z zastrzeżeniem, że plan operacyjny nie stanowi inaczej – preferowanym rozwiązaniem powinno być sprowadzanie na ląd w kraju trzecim, z którego wyruszył statek przewożący dane osoby lub przez którego morza terytorialne lub rejon działań poszukiwawczych i ratowniczych przepłynął, a jeżeli nie jest to możliwe, preferowanym rozwiązaniem powinno być sprowadzanie na ląd w przyjmującym państwie członkowskim, chyba że dla bezpieczeństwa danych osób należy działać inaczej.

- 2.2. O obecności osób w rozumieniu pkt 1.2 części I należy powiadamiać centrum koordynacyjne, a centrum to powinno przekazywać te informacje właściwym organom w przyjmującym państwie członkowskim. Plan operacyjny powinien określać – na podstawie tych informacji – jakie działania można podjąć w dalszej kolejności.
-

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 28 kwietnia 2010 r.

w sprawie inicjatywy w zakresie wspólnego planowania badań naukowych „Rolnictwo, bezpieczeństwo żywnościowe i zmiana klimatu”

(2010/253/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 181,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektory rolnictwa i leśnictwa są w znacznym stopniu narażone na skutki zmiany klimatu, gdyż zależą one bezpośrednio od warunków klimatycznych, przy czym emisje pochodzące z rolnictwa w UE stanowią 14 % światowych emisji gazów cieplarnianych.
- (2) Zmiana klimatu jest jednym z największych wyzwań, przed jakimi stoi rolnictwo w związku z koniecznością zapewnienia żywności dla ludności świata, której liczba – zgodnie z prognozami – osiągnie 9 mld do 2050 r.
- (3) Oczekuje się, że światowe zapotrzebowanie na żywność zwiększy się o 50 % do 2030 r., i podwoi do 2050 r. W tym samym czasie przewiduje się także znaczny wzrost zapotrzebowania na biomasę do celów niespożywczych.
- (4) Rolnictwo i leśnictwo stoją w obliczu znacznego wzrostu zapotrzebowania na biomasę do celów niespożywczych wynikającego z działań na rzecz łagodzenia skutków zmiany klimatu podejmowanych w innych sektorach oraz z potrzeby wprowadzenia gospodarki niskoemisyjnej.
- (5) Światowe zapasy niektórych podstawowych produktów żywnościowych zmniejszyły się, zaś skoki cen żywności (takie jak te obserwowane w 2008 r.) mogą występować częściej, jeśli podaż nie zaspokoi rosnącego popytu.
- (6) Zmiana klimatu może wpływać na poziom zbiorów, gospodarkę hodowlaną i lokalizację produkcji, a także może mieć poważne skutki dla dochodów gospodarstw rolnych, użytkowania gruntów i gospodarki wiejskiej w niektórych regionach Unii.
- (7) Sektor rolnictwa w krajach strefy tropikalnej i subtropikalnej, w szczególności Afryki subsaharyjskiej, jest wyjątkowo wrażliwy i podatny na skutki zmiany klimatu. Każdy większy kryzys żywnościowy w tych regionach miałby wpływ na Europę.
- (8) Konieczne jest podjęcie skoordynowanych działań, by zapobiec doprowadzeniu przez te powiązane zagrożenia do powstania nieodwracalnych szkód oraz by zapewnić trwałe zasoby żywności w zmieniających się warunkach klimatycznych.
- (9) Niniejsza inicjatywa w zakresie wspólnego planowania ma również znaczenie dla rozwoju wspólnej polityki rolnej.
- (10) Na posiedzeniu dnia 3 grudnia 2009 r. Rada ds. Konkurencyjności uznała „Rolnictwo, bezpieczeństwo żywnościowe i zmianę klimatu” za dziedzinę, w której wspólne planowanie zapewniłoby znaczącą wartość dodaną prowadzonym obecnie przez państwa członkowskie rozdrobnionym działaniom badawczym w tym zakresie. Rada ta przyjęła zatem konkluzje uznające konieczność podjęcia inicjatywy w zakresie wspólnego planowania badań naukowych w tej dziedzinie, w których zwróciła się do Komisji o wniesienie wkładu w jej przygotowanie. Rada podkreśliła również, że wspólne planowanie jest procesem kierowanym przez państwa członkowskie, a Komisja pełni rolę wspomagającą.
- (11) Wspólne planowanie badań w dziedzinie rolnictwa, bezpieczeństwa żywnościowego i zmiany klimatu przyczyniłoby się do łączenia umiejętności, wiedzy i zasobów w celu osiągnięcia postępów w badaniach dotyczących problemów związanych z bezpieczeństwem żywnościowym oraz zagrożeń związanych ze zmianą klimatu, wzrostem liczby ludności na świecie oraz zapotrzebowaniem na żywność i produkty nieżywnościowe.
- (12) Aby osiągnąć cele określone w niniejszym zaleceniu, państwa członkowskie powinny współpracować z Komisją przy analizie ewentualnych inicjatyw Komisji zmierzających do wspierania państw członkowskich w opracowaniu i realizacji programu badań strategicznych. Państwa członkowskie powinny również współpracować ze Stałym Komitetem ds. Badań Naukowych w dziedzinie Rolnictwa, by zapewnić koordynację działań prowadzonych w ramach wspólnego planowania z szerszym programem badań w dziedzinie rolnictwa.

(13) Aby Komisja mogła składać Radzie i Parlamentowi Europejskiemu odpowiednie sprawozdania, państwa członkowskie powinny systematycznie przedkładać Komisji sprawozdania z postępów dokonanych w ramach przedmiotowej inicjatywy w zakresie wspólnego planowania,

g) eksport i rozpowszechnianie wiedzy, innowacji i strategii międzydiscyplinarnych do innych regionów Europy i świata oraz zapewnianie efektywnego wykorzystania wyników badań w celu wzmocnienia konkurencyjności i kształtowania polityki w Europie;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Zachęca się państwa członkowskie, aby opracowały wspólną koncepcję współpracy i koordynacji w zakresie badań na szczeblu unijnym, która pomoże zająć się problemami związanymi z bezpieczeństwem żywnościowym i zagrożeniami związanymi ze zmianą klimatu, wzrostem liczby ludności na świecie oraz zapotrzebowaniem na żywność i produkty nieżywnościowe.

h) wspieranie lepszej współpracy między sektorem publicznym i prywatnym, a także swobodnej innowacji między poszczególnymi sektorami gospodarki;

2. Zachęca się państwa członkowskie, aby opracowały wspólny program badań strategicznych określający średnio- i długookresowe potrzeby i cele badawcze w dziedzinie bezpieczeństwa żywnościowego poprzez dostosowywanie się do skutków zmiany klimatu w rolnictwie i łagodzenie tych skutków. Program badań strategicznych powinien obejmować plan realizacji ustanawiający priorytety i harmonogram oraz określający działania, instrumenty i zasoby niezbędne do jego realizacji.

i) uwzględnianie zmieniających się potrzeb konsumentów i przemysłu rolno-spożywczego w UE przy ustalaniu celów w powiązanych programach.

3. Zachęca się państwa członkowskie, aby uwzględniły następujące działania jako część programu badań strategicznych i planu realizacji:

4. Zachęca się państwa członkowskie, aby ustanowiły wspólną strukturę zarządzania w dziedzinie rolnictwa, bezpieczeństwa żywnościowego i zmiany klimatu, uprawnioną do określania wspólnych warunków, zasad oraz procedur współpracy i koordynacji oraz do monitorowania realizacji programu badań strategicznych.

5. Zachęca się państwa członkowskie, aby wspólnie wdrażały program badań strategicznych, między innymi za pośrednictwem krajowych programów badawczych i innych krajowych działań badawczych.

a) określenie i wymiana informacji na temat krajowych programów i badań naukowych;

6. Zachęca się państwa członkowskie, aby współpracowały z Komisją przy analizie ewentualnych inicjatyw Komisji zmierzających do wspierania państw członkowskich w opracowaniu i realizacji programu badań strategicznych i do koordynacji wspólnych programów z inicjatywami unijnymi w tej dziedzinie.

b) wzmocnienie wspólnego prognozowania i możliwości oceny technicznej w celu zapewnienia ciągłego monitorowania i regularnego zgłaszania pojawiających się nowych zagrożeń;

c) wymiana informacji, zasobów, najlepszych praktyk, metodyk i wytycznych;

7. Zachęca się państwa członkowskie, aby współpracowały z Komisją w celu rozważenia możliwych form włączenia ludności wiejskiej i innych zainteresowanych stron w proces wykorzystywania uzyskanych wyników oraz w rozważenie najlepszego sposobu uwzględnienia inicjatywy w zakresie wspólnego planowania w rozwoju wspólnej polityki rolnej.

d) określenie dziedzin lub badań naukowych, w których koordynacja, wspólne zaproszenia do składania wniosków lub łączenie zasobów byłyby korzystne;

e) określenie warunków wspólnego podejmowania badań w dziedzinach, o których mowa w lit. d);

8. Zachęca się państwa członkowskie, aby współpracowały z Komisją w zakresie stosowania wszystkich odpowiednich instrumentów polityki w dziedzinie innowacji w celu ułatwienia przekształcania wyników badań w produkty i usługi, a w szczególności udostępnienia wszystkich form innowacji małym i średnim przedsiębiorstwom, w tym rolnikom.

f) wspólne korzystanie – w odpowiednich przypadkach – z istniejącej infrastruktury badawczej lub tworzenie nowej infrastruktury;

9. Zachęca się państwa członkowskie, aby współpracowały z Komisją w celu rozważenia możliwych form konsultacji i współpracy w przedmiotowej dziedzinie z odpowiednimi organami lub grupami na poziomie międzynarodowym.
10. Zachęca się państwa członkowskie, aby współpracowały ze Stałym Komitetem ds. Badań Naukowych w dziedzinie Rolnictwa w celu zapewnienia koordynacji działań prowadzonych w ramach wspólnego planowania z szerszym programem badań w dziedzinie rolnictwa.
11. Zachęca się państwa członkowskie, aby systematycznie przedkładały Komisji sprawozdania z postępów dokonanych w ramach przedmiotowej inicjatywy w zakresie wspólnego planowania.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2010 r.

W imieniu Komisji
Máire GEOGHEGAN-QUINN
Członek Komisji

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA NR 1/2009 RADY WSPÓŁPRACY UE-UKRAINA**z dnia 23 listopada 2009 r.****o utworzeniu Wspólnego Komitetu**

(2010/254/WE)

RADA WSPÓŁPRACY UE-UKRAINA,

uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Ukrainą, zwaną dalej „Umową”, w szczególności jej art. 88,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 88 Umowy upoważnia Radę Współpracy do powołania wszelkich innych szczególnych komitetów lub organów, które mogą pomagać jej w pełnieniu zadań, oraz określa ich skład, zadania i zasady funkcjonowania.
- (2) Strony Umowy prowadzą obecnie negocjacje dotyczące układu o stowarzyszeniu obejmującego kompleksową strefę wolnego handlu sięgającą w głąb sektorów.
- (3) Strony Umowy uzgodniły tekst programu stowarzyszeniowego UE-Ukraina.
- (4) Istnieje konieczność powołania komitetu zajmującego się przeglądem stanu wdrażania programu stowarzyszeniowego, a także przyszłych priorytetów i koniecznych

dostosowań. Ten Wspólny Komitet będzie funkcjonował na poziomie urzędników wyższego szczebla,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Rada Współpracy tworzy niniejszym Wspólny Komitet na poziomie urzędników wyższego szczebla. Wspólny Komitet dokonuje przeglądu stanu wdrażania programu stowarzyszeniowego, a także jego przyszłych priorytetów i koniecznych dostosowań.

Wspólny Komitet zbiera się regularnie przynajmniej raz w roku.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2009 r.

W imieniu Rady Współpracy

C. BILDT
Szef delegacji UE

J. TYMOSZENKO
Szef delegacji Ukrainy

ZALECENIE NR 1/2009 RADY WSPÓŁPRACY UE-UKRAINA**z dnia 23 listopada 2009 r.****w sprawie realizacji programu stowarzyszeniowego UE-Ukraina**

(2010/255/WE)

RADA WSPÓŁPRACY UE-UKRAINA,

uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Ukrainą, zwaną dalej „Umową”, w szczególności jej art. 85,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 85 Umowy upoważnia Radę Współpracy do formułowania odpowiednich zaleceń w drodze porozumienia między obiema stronami.
- (2) Zgodnie z art. 102 Umowy strony podejmują wszelkie działania o charakterze ogólnym lub szczegółowym konieczne do wypełniania swoich zobowiązań z tytułu Umowy i dbają o osiągnięcie celów określonych w Umowie.
- (3) Strony Umowy prowadzą obecnie negocjacje dotyczące układu o stowarzyszeniu obejmującego kompleksową strefę wolnego handlu sięgającą w głąb sektorów.
- (4) Strony Umowy uzgodniły tekst programu stowarzyszeniowego UE-Ukraina.
- (5) Program stowarzyszeniowy UE-Ukraina zastąpi obecnie obowiązujący plan działania UE-Ukraina, pozwoli przygotować się do szybkiego wdrożenia przyszłego układu o stowarzyszeniu UE-Ukraina oraz ułatwi je dzięki opracowaniu i uzgodnieniu przez strony konkretnych środków zapewniających praktyczne wytyczne dla takich prac przygotowawczych i wdrożeniowych.

(6) Program stowarzyszeniowy ma na celu zarazem ustanowienie konkretnych środków zmierzających do przygotowania układu o stowarzyszeniu, jak i stworzenie szerszych ram służących osiągnięciu ogólnego celu, którym jest zawiązanie stowarzyszenia politycznego i osiągnięcie większej integracji gospodarczej między Ukrainą a Unią Europejską.

(7) Program stowarzyszeniowy jest dokumentem operacyjnym, który w ramach realizacji zamierzonych ogólnych celów będzie zmieniany w miarę potrzeb na podstawie sprawozdań z postępów, o których mowa w pkt 3.9 programu stowarzyszeniowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł

Rada Współpracy zaleca, aby strony realizowały program stowarzyszeniowy UE-Ukraina zawarty w dokumencie UE-UA 1056/2/09 REV 2, w zakresie, w jakim realizacja ta ma na celu przygotowanie do wdrażania i samo wdrażanie przyszłego układu o stowarzyszeniu UE-Ukraina.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2009 r.

W imieniu Rady Współpracy

C. BILDT

Szef delegacji UE

J. TYMOSZENKO

Szef delegacji Ukrainy

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

